

התגברות על פורנוגרפיה הומוסקסואלית

זיהוי שלושת הצרכים היסודיים

ג'וזף ניקולוסי, Ph.D

נגישותה הרבה של הפורנוגרפיה וההתמכרות אליה כתוצאה מכך הגיעו לממדים של מגיפה, אך התקשורת ממשיכה להתעלם. בעבור גברים בעלי משיכה לבני אותו המין פורנוגרפיה הומוסקסואלית היא בעיה כפולה ומכופלת בשל התשוקות הטבעיות אך מתוסכלות שהיא מייצגת.

במהלך עבודתי עם גברים בעלי נטייה מינית הומוסקסואלית, התברר לי שרבים מהם נמשכים לפורנוגרפיה מכיוון שהיא ממלאת לכאורה שלושה דחפים¹ רגשיים: (1) קנאת גוף, (2) גישה אסרטיבית, (3) צורך בשיתוף פתוח וכן.

אם לאחר שהרהר בכך הקליינט מסכים ששורש המשיכה שלו לפורנו נעוץ בשלושת הדחפים שפרטתי קודם, אזי אנו ממשיכים לעבוד עליהם. אם לא, אנו ניגשים לנושא מכיוון אחר.

הבה נסקור כל אחד מהצרכים הרגשיים שצוינו למעלה, ונראה כיצד הם עשויים למצוא מענה בפורנוגרפיה הומוסקסואלית.

קנאת גוף

הצורך הראשון שאפשר לזהות בדרך כלל הוא התשוקה לגוף כמו זה של הדימוי המואנש. לשחקן הפורנו יש תכונות גבריות שהקליינט מרגיש לרוב כי הוא לוקה בהן בחסר. תכונות גבריות אלו עשויות להשתנות מקליינט אחד למשנהו, אבל הנפוצות מביניהן, שלעתים קרובות הקליינט מתבייש כי לתחושתו הן פגומות אצלו, הן שרירות, שיער גוף, מבנה גדול, והדימוי הארכיטיפי הגברי - פין גדול.

גישה אסרטיבית

נוסף על המשיכה למראה הגוף, הקליינט נמשך לישירות המופגנת, לחוסר העכבות ולתוקפנות הבולטת. אלה הן בדיוק המיומנויות החסרות לרוב הקליינטים בחייהם שלהם, במיוחד בשל היחסים העצורים ובעלי האופי המיני שיש להם עם גברים אחרים.

¹ דחף, לפי הגדרתו של זיגמונד פרויד, הוא צורך ביולוגי של האדם שיש צורך לספקו, וכאשר אינו מסופק נוצר מצב של מתח שלילי.

שיתוף חסר מגנות

בהמשך ההתחקות הקליינט עשוי לזהות סיבת המשיכה שלו לפורנו בכך שהיא מציעה שיתוף כן וחסר מגנות עם גבר אחר. פעילות מינית בין שני גברים מציעה פנטזיה של שיתוף רגשי חסר מעצורים ואשליה של אישור וקבלה הדדית עמוקה, אשר חסרים עד כאב ביחסיו עם גברים.

מציאות במקום דמיון

התעניינותו של הקליינט בפורנו הומוסקסואלי פוחתת כאשר הוא מתחיל להבין שהוא מבקש למלא צרכים טבעיים, בריאים ולגיטימיים באמצעות הפנטזיה ותקוות השווא הללו. אך מתברר כי הפורנו ההומוסקסואלי, "הבטוח רגשית" לכאורה, אינו מציע דבר מלבד הקלה רגעית מהבדידות ומהניכור מגברים אחרים. התרפיסט יעודד את הקליינט לוותר על האינטימיות השקרית הזו תמורת חברות אמיתית. בעוד הפורנוגרפיה מציעה לו "ביטחון" זמני מהחשש מדחייה מביישת מצד גברים אחרים, היא מספקת רק לרגע קט.

שלוש הטכניקות התראפויטיות לגילוי הצרכים הלא מודעים של הקליינט הן: (1) חקירה-תשאול (2) עבודה גופנית (3) EMDR (עיבוד מחדש והקניה שיטתית באמצעות תנועות עיניים). יעילותה של כל טכניקה תלויה בקליינט. התרפיסט עשוי לשלב ביניהן, אבל ככלל, עבודה גופנית יחד עם חקירה ותשאול, יעילה יותר מחקירה ותשאול בלבד, ו-EMDR יעילה יותר מעבודה גופנית. (עבודה גופנית² כרוכה בפיתוח התכווננות עצמית ואינה מערבת מגע).

כאשר קליינט בעל מוטיבציה מכיר בכך שהפורנו אינו אלא השלכה דמיונית של צרכים לא ממומשים, הכרחי שישאל: "ובכן, איך אני יכול למלא את הצרכים הללו?". שאלתו מציינת את השלב השני של התרפיה הרפראטיבית ואת תהליך ההתנתקות מהפורנו ההומוסקסואלי, וחשוב אף יותר, ההתנתקות מההומוסקסואליות עצמה. העיסוק בפורנו גברי מייצג תמיד את תחושת הנחיתות הגברית של הקליינט המתגלה בשלושת ההיבטים הללו, ובירור מעמיק בחייו של קליינט בעל משיכה מינית לבני אותו המין מעלה תמיד העדר חברות גברית אמיתית.

לעתים קרובות צפים במהלך התהליך התרפויטי זיכרונות ילדות של בוש שגרמו גברים דומיננטיים. בסופו של דבר, שחקני הפורנו מייצגים את סוג הגברים המאיימים על הקליינט. הקליינט מגיע להבנה שבאמצעות הפורנו הוא יכול לשלוט בגברים שהפחידו אותו בעבר או

² עבודה גופנית אינה כרוכה במגע או בתרגילים פיזיים, אלא מנחה את הקליינט להתמקד בתחושות הגופניות שהוא חווה במהלך תהליך התרפיה בשיחות ולתאר אותן.

להניח להם לשלוט עליו. באמצעות הפורנו הוא יכול להשתתף במשחק דמיוני ולהרגיש קבלה מדומה מצד גברים מהסוג שהשפיל ודחה אותו.

כשהקליינט מבין כיצד הוא משליך על הפורנו את צרכיו הלא ממומשים וכאשר הוא ממלא את הצרכים הללו בחברות אמתיות בין גברים, מידת השליטה של דימויי הפורנו עליו הולכת ופוחתת. דוחות קליניים מגלים לנו שקליינטים יכולים בסופו של דבר למצוא שלא זו בלבד שדימויים אלה אינם מעניינים אותם ואינם מעוררים אותם, אלא שהם אף דוחים אותם כפי שהם דוחים גברים הטרוסקסואליים.

מתורגם באדיבות ואהבת לרעך www.viahavta.com